Poznań, dnia 10 sierpnia 1935 r.

POZNAŃSKI DZIENNIK WOJEWÓDZKI

Nr. 33

TREŚĆ:

DZIAŁ URZĘDOWY: Str.

DZIAŁ URZĘDOWY

512.

ZARZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 15 lipca 1935 r.

w sprawie opłat za czynności, wykonywane przez zarządy miejskie przy wydawaniu pozwoleń na roboty budowlane i na użytkowanie budynków w miastach niewydzielonych na obszarze województwa poznańskiego.

Na podstawie art. 410 pkt. 12 oraz zgodnie z art. art. 415 i 416 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 lutego 1928 r. o prawie budowlanem i zabudowaniu osiedli (Dz. U. R. P. Nr. 23, poz. 202) zarządzam, co następuje:

§ 1.

Opłaty w myśl niniejszych przepisów mają być pobierane za następujące czynności:

a) za sprawdzenie na gruncie warunków projektowanej budowy albo zgłoszonych robót, o ile takie sprawdzenie jest potrzebne,

b) za rozpatrzenie projektu (planu) budowy i udzielenie pozwolenia na budowę w myśl art. 333 prawa budowlanego,

c) za rozpatrzenie prośby o pozwolenie na budowę i udzielenie takiego pozwolenia w wypadkach, przewidzianych w art. 334 prawa budowlanego,

d) za rozpatrzenie zgłoszenia robót, niewymagających pozwolenia (art. 335 prawa budowlanego),

e) za oględziny budowy wskutek zgłoszonej prośby o pozwolenie na użytkowanie,

f) za rozpatrzenie prośby o pozwolenie na użytkowanie i udzielenie takiego pozwolenia,

g) za sprawdzenie na gruncie istniejącego stanu rzeczy wskutek zgłoszonej prośby o pozwolenie na rozebranie budynku lub jego części,

h) za czynności związane z zatwierdzeniem projektów wewnętrznych urządzeń domowych kanalizacyjnych i wodociągowych tudzież za nadzór techniczny nad wykonaniem budowy wodociągu i kanalizacji domowej.

§ 2.

Za sprawdzenie na gruncie warunków projektowanej budowy, albo zgłoszonych robót (§ 1 p. a) pobiera się 0,01% kosztów budowy, względnie zgłoszonych robót, nie mniej jednak niż 1 zł.

§ 3.

Za rozpatrzenie projektu (planu) budowy i udzielenie pozwolenia na budowę w myśl art. 333 prawa budowlanego, (§ 1 p. b) pobiera się 0,08% kosztów budowy, względnie zgłoszonych robót, nie mniej jednak niż 8 zł, ponadto w wypadkach, gdy potrzebne są obliczenia statyczne po 5 zł od każdego formatu (sekcji) rysunku, którego dotyczą obliczenia i tyleż od każdej strony obliczeń.

Za rozpatrzenie projektu (planu) zamiennego budowy i udzielenie pozwolenia na budowę według tego projektu pobiera się:

a) w wypadkach, gdy projekt zamienny nie przekracza kubatury zatwierdzonego uprzednio projektu połowę opłaty, wymienionej w ustępie pierwszym,

b) w wypadkach, gdy projekt zamienny przekracza kubaturę zatwierdzonego projektu — opłatę wymienioną wyżej w punkcie a) z dodatkiem pełnej opłaty w myśl ustępu pierwszego za przekroczoną kubaturę.

§ 4.

Za rozpatrzenie prośby o pozwolenie na budowę i udzielenie takiego pozwolenia w myśl art. 334 prawa budowlanego (§ 1 p. c) pobiera się 0,05% kosztów budowy, względnie zgłoszonych robót, nie mniej jednak niż 5 zł.

§ 5.

Za rozpatrzenie zgłoszenia o robotach, niewymagających pozwoleń (§ 1 p. d), pobiera się 0,02% kosztów zgłoszonych robót, nie mniej jednak niż 2 zł.

§ 6.

Za oględziny budowy wskutek zgłoszonej prośby o pozwolenie na użytkowanie (§ 1 p. e) pobiera się 0,08% kosztów budowy, lub zgłoszonych robót, nie mniej jednak niż 8 zł.

§ 7.

Za rozpatrzenie prośby o pozwolenie na użytkowanie budynku, lub urządzenia i za udzielenie takiego pozwolenia (§ 1 p. f) pobiera się 5 zł.

§ 8.

Za sprawdzenie na gruncie istniejącego stanu rzeczy wskutek zgłoszonej prośby o pozwolenie na rozebranie budynku lub jego części — pobiera się od każdego budynku lub jego części:

a) parterowego mieszkalnego . . . 10 zł
b) piętrowego mieszkalnego . . . 15 „
c) parterowego gospodarskiego i wogóle niemieszkalnego . . . . . 5 „
d) piętrowego gospodarskiego i wogóle niemieszkalnego . . . . . 10 „

§ 9.

Za zatwierdzenie projektów przyłączeń kanalizacyjno-wodociągowych i wewnętrznych urządzeń domowych, tudzież za nadzór techniczny nad wykonaniem budowy wodociągu i kanalizacji domowej (§ 1 p. h) pobiera się następujące opłaty:

1. za wydanie przez zarząd miejski danych sytuacyjnych i wysokościowych potrzebnych do urządzenia wodociągu domowego . 2,— zł
2. za wydanie przez zarząd miejski danych sytuacyjnych i wysokościowych, potrzebnych do urządzenia kanalizacji domowej . . 3,— „
3. za rozpatrzenie projektu domowego urządzenia wodociągowego — od sekcji . . . . . . 1,— „
4. za rozpatrzenie projektu domowego urządzenia kanalizacyjnego — od sekcji . . . . . . 1,— „
5. za dozór zarządu miejskiego nad wykonaniem budowy wodociągu domowego . . . . 5,— „
6. za dozór zarządu miejskiego nad wykonaniem budowy kanalizacji domowej . . . . 5,— „
7. za przeprowadzenie rewizji i próby ciśnienia . . . . . . 5,— „
8. za przeprowadzenie ponownej próby ciśnienia . . . . . . 7,50 „
9. za przeprowadzenie rewizji szczelności urządzeń kanalizacyjnych . . . . 5,— „

§ 10.

Opłaty wymienione wyżej w §§ 2—9 powinny być wnoszone do kasy miejskiej:

a) opłaty, przewidziane w §§ 3, 4, 5, 7 i 9 pkt. pkt. 1, 2, 7, 8 i 9 przed wniesieniem odnośnego podania, bądź zgłoszeniem prośby,

b) opłaty, przewidziane w §§ 2, 6, 8 i 9 pkt. pkt. 3, 4, 5 i 6 — na żądanie zarządu miejskiego.

Dowód uiszczonej opłaty w wypadkach, przewidzianych wyżej w punkcie a), powinien być załączony do podania, w wypadkach zaś przewidzianych w punkcie b) powinien być przedstawiony w terminie, wyznaczonym przez zarząd miejski.

§ 11.

W razie nieuiszczenia przez interesowanego ustanowionej opłaty, lub niecałkowitego uiszczenia tejże zarząd miejski wezwie interesowanego do uiszczenia, bądź uzupełnienia opłaty, wstrzymując się do czasu takiego uiszczenia, albo uzupełnienia z wykonaniem czynności, za które wymaga się opłaty.

Postanowienia poprzedniego ustępu niniejszego paragrafu, dotyczące wstrzymania się z wykonaniem czynności, za które wymagana jest opłata, nie dotyczą czynności, związanych z rozpatrzeniem zgłoszenia o robotach nie wymagających pozwolenia.

Nieuiszczone w terminach określonych wyżej w § 10, opłaty za czynności związane z rozpatrzeniem zgłoszenia o robotach nie wymagających pozwolenia, będą ściągane według przepisów, dotyczących ściągania samoistnych danin komunalnych.

§ 12.

Od opłat, przewidzianych w niniejszych przepisach, wolne są wszelkie instytucje samorządu terytorjalnego.

Ponadto zarząd miejski może zwolnić od przewidzianych w niniejszych przepisach opłat, bądź zmniejszyć te opłaty w wypadkach zasługujących na uwzględnienie, szczególniej, gdy podlegające opłacie czynności mają być dokonane w interesie instytucyj społecznych.

§ 13.

Koszta budowy lub robót (§ 2—6) ustala zarząd miejski na podstawie najniższej szacunkowej wartości robót, mających być wykonanemi, przyjmując koszta 1 m^3 budowy w wysokości, określonej na dany sezon budowlany przez wojewódzką władzę administracji ogólnej.

§ 14.

Przepisy niniejsze wchodzą w życie z dniem ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.

Za Ministra:
(—) Wł. Korsak, Podsekretarz Stanu.

513.

ZARZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 15 lipca 1935 r.

w sprawie przepisów miejscowych o opłatach za czynności, wykonywane przez Zarząd Miejski w m. Inowrocławiu przy wydawaniu pozwoleń na roboty budowlane i na użytkowanie budynków.

Na podstawie art. 410 pkt. 12 i art. 415 pkt. a rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospo-

litej z dnia 16 lutego 1928 r. o prawie budowlanem i zabudowaniu osiedli (Dz. U. R. P. Nr. 23, poz. 202), na wniosek Wojewody Poznańskiego z dnia 16 stycznia 1935 r. Nr. KB. I. 3/1/35, oparty na uchwale Rady Miejskiej w m. Inowrocławiu z dnia 10 sierpnia 1934 r. zarządzam, co następuje:

§ 1.

Zarząd Miejski w Inowrocławiu pobiera za czynności, wykonywane przy wydawaniu pozwoleń na roboty budowlane i na użytkowanie budynków, opłaty w wysokości, przewidzianej w niniejszem zarządzeniu:

a) za sprawdzenie na gruncie warunków projektowanej budowy albo zgłoszonych robót, o ile takie sprawdzenie jest potrzebne,

b) za rozpatrzenie projektu (planu) budowy i udzielenie pozwolenia na budowę w myśl art. 333 prawa budowlanego,

c) za rozpatrzenie prośby o pozwolenie na budowę i udzielenie takiego pozwolenia w wypadkach, przewidzianych w art. 334 prawa budowlanego,

d) za rozpatrzenie zgłoszenia robót, nie wymagających pozwolenia (art. 335 prawa budowlanego),

e) za oględziny budowy wskutek zgłoszonej prośby o pozwolenie na użytkowanie,

f) za rozpatrzenie prośby o pozwolenie na użytkowanie i udzielenie takiego pozwolenia,

g) za sprawdzenie na gruncie istniejącego stanu rzeczy wskutek zgłoszonej prośby o pozwolenie na rozebranie budynku lub jego części,

h) za czynności, związane z udzieleniem pozwolenia na budowę domowych urządzeń wodociągowych i kanalizacyjnych i na ich użytkowanie.

§ 2.

Za sprawdzenie na gruncie warunków projektowanej budowy, albo zgłoszonych robót (§ 1 p. a) pobiera się 0,01% kosztów budowy, względnie zgłoszonych robót, nie mniej jednak niż 1 zł.

§ 3.

Za rozpatrzenie projektu (planu) budowy i udzielenie pozwolenia na budowę w myśl art. 333 prawa budowlanego (§ 1 p. b) pobiera się 0,08% kosztów budowy, nie mniej jednak niż 8 zł, a ponadto w wypadkach, gdy potrzebne są obliczenia statyczne, po 5 zł od każdego formatu (sekcji) rysunku, którego dotyczą obliczenia i tyleż od każdej strony obliczeń.

Za rozpatrzenie projektu (planu) zamiennego budowy i udzielenie pozwolenia na budowę według tego projektu pobiera się:

a) w wypadkach, gdy projekt zamienny nie przekracza kubatury zatwierdzonego uprzednio projektu, połowę opłaty, wymienionej w ustępie pierwszym,

b) w wypadkach, gdy projekt zamienny przekracza kubaturę zatwierdzonego projektu, — opłatę wymienioną wyżej w punkcie a), z dodatkiem pełnej opłaty w myśl ustępu pierwszego za przekroczoną kubaturę.

§ 4.

Za rozpatrzenie prośby o pozwolenie na budowę i udzielenie takiego pozwolenia w myśl art. 334 prawa budowlanego (§ 1 p. c) pobiera się 0,05% kosztów budowy, nie mniej jednak niż 5 zł.

§ 5.

Za rozpatrzenie zgłoszenia o robotach, nie wymagających pozwolenia (§ 1 p. d), pobiera się 0,02% kosztu zgłoszonych robót, nie mniej jednak niż 2 zł.

§ 6.

Za oględziny budowy wskutek prośby o pozwolenie na użytkowanie (§ 1 p. e) pobiera się 0,08% kosztów budowy, nie mniej jednak niż 8 zł.

§ 7.

Za rozpatrzenie prośby o pozwolenie na użytkowanie budynku lub urządzenia i za udzielenie takiego pozwolenia (§ 1 p. f) pobiera się 5 zł.

§ 8.

Za sprawdzenie na gruncie istniejącego stanu rzeczy wskutek zgłoszonej prośby o pozwolenie na rozebranie budynku lub jego części pobiera się od każdego budynku lub jego części:

a) parterowego mieszkalnego . . . 10 zł
b) piętrowego mieszkalnego . . . 15 „
c) parterowego gospodarskiego i wogóle niemieszkalnego . . . . . 5 „
d) piętrowego gospodarskiego i wogóle niemieszkalnego . . . . . 10 „

§ 9.

Za czynności związane z udzieleniem pozwolenia na budowę domowych urządzeń wodociągowych i kanalizacyjnych i na ich użytkowanie pobiera się:

1. za wydanie przez Zarząd Miejski potrzebnych danych sytuacyjnych, wysokościowych i innych:
   a) do projektu domowego urządzenia wodociągowego . . . . . 2 zł
   b) do projektu domowego urządzenia kanalizacyjnego . . . . 3 zł
2. za rozpatrzenie projektu:
   a) domowego urządzenia wodociągowego od formatu . . . . . 1 zł
   b) domowego urządzenia kanalizacyjnego od formatu . . . . . 1 zł

3. za dozór Zarządu Miejskiego nad wykonywaniem budowy:
   a) domowego urządzenia wodociągowego . . . . 5 zł
   b) domowego urządzenia kanalizacyjnego . . . . 5 zł
4. za przeprowadzenie rewizji i próbę ciśnienia domowego urządzenia wodociągowego . . . . 5 zł
5. za przeprowadzenie każdej ponownej próby ciśnienia . . . . 7,50 zł
6. za przeprowadzenie rewizji budowy i szczelności domowego urządzenia kanalizacyjnego . . . . 5 zł

§ 10.

Opłaty, wymienione wyżej w §§ 2—9, powinny być uiszczane znaczkami opłat administracyjnych, ustalonych dla m. Inowrocławia:
a) opłaty, przewidziane w §§ 3, 4, 5 i 7, — przed wniesieniem odnośnego podania, bądź zgłoszeniem prośby,
b) opłaty, przewidziane w §§ 2, 6, 8 i 9, — na żądanie Zarządu Miejskiego.

§ 11.

W razie nieuiszczenia przez interesowanego ustanowionej opłaty, lub niecałkowitego uiszczenia tejże, — Zarząd Miejski wezwie interesowanego do uiszczenia, bądź uzupełnienia opłaty, wstrzymując się do czasu takiego uiszczenia, albo uzupełnienia, z wykonaniem czynności, za które wymaga się opłaty.

Postanowienia poprzedniego ustępu niniejszego paragrafu, dotyczącego wstrzymania się z wykonaniem czynności, za które wymagana jest opłata, nie dotyczą czynności, związanych z rozpatrzeniem zgłoszenia o robotach, nie wymagających pozwolenia.

Nieuiszczone w terminach, określonych wyżej w § 10, opłaty za czynności, związane z rozpatrzeniem zgłoszenia o robotach, nie wymagających pozwolenia, będą ściągane według przepisów, dotyczących ściągania samoistnych danin komunalnych.

§ 12.

Od opłat, przewidzianych w niniejszych przepisach, wolne są wszelkie instytucje samorządu terytorjalnego.

Ponadto Zarząd Miejski może zwolnić od przewidzianych w niniejszych przepisach opłat, bądź zmniejszyć te opłaty w wypadkach, zasługujących na uwzględnienie, szczególniej, gdy podlegające opłacie czynności mają być dokonane w interesie instytucyj społecznych.

§ 13.

Koszta budowy lub robót (§ 2—6) ustala Zarząd Miejski na podstawie najniższej szacunkowej wartości robót, mających być wykonanemi, przyjmując koszta 1 m^3 budowy w wysokości, określonej na dany sezon budowlany przez Urząd Wojewódzki w Poznaniu.

§ 14.

Przepisy niniejsze wchodzą w życie w 14 dni od daty ogłoszenia ich w Dzienniku Wojewódzkim.

Za Ministra:
(—) Wł. Korsak, Podsekretarz Stanu.

514.

ZARZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 16 lipca 1935 r.

w sprawie przepisów miejscowych dla miasta Poznania o budowie poszczególnych elementów elewacyj budynków i urządzeń, związanych z budynkami, wpływających na ich zewnętrzny wygląd.

Na podstawie art. 408 pkt. pkt. 6, 7 i 8, art. 410 pkt. 10 oraz art. 415 pkt. a) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 lutego 1928 r. o prawie budowlanem i zabudowaniu osiedli (Dz. U. R. P. Nr. 23, poz. 202), na wniosek Wojewody Poznańskiego z dnia 9 kwietnia 1935 roku Nr. KB. I. 19/3/34, oparty na uchwale Rady Miejskiej w Poznaniu z dnia 7 listopada 1934 r. zarządzam, co następuje:

Lica frontowe, dachy i boczne ściany budynków.

§ 1.

Lica frontowe budynków mają być otynkowane lub wykonane z kamienia, obrobionego po kamieniarsku, albo z cegły licówki. Licowanie cegłą jest dopuszczalne tylko wtedy, gdy licówka jest trwała, regularnie wiązana i stanowi motyw architektoniczny. Zastosowanie licówki na całej fasadzie dopuszcza się tylko wtedy, gdy budynek odmiennym swym wyglądem nie przyczyni się do zeszpecenia ulicy, placu lub miejscowości.

§ 2.

(1) Zabrania się malowania lic frontowych budynków farbą olejną na kolor jaskrawy albo z połyskiem, lub w sposób, zacierający ostrość profili architektonicznych.

(2) Sposób i kolor tynkowania i malowania lic frontowych władza budowlana może określić w każdym poszczególnym wypadku.

(3) Ścian, wykonanych z kamienia naturalnego, jak z piaskowca, granitu i t. p., a także z cegły licówki malować nie wolno.

§ 3.

Boczne ściany budynków frontowych, tudzież wszelkie powierzchnie murów, widoczne z ulic, dróg, placów, z kolei żelaznej i wogóle z wszelkich dróg komunikacji publicznej albo z miejsc uczęszczanych przez publiczność, jak parki, cmentarze, miejsca przechadzkowe i t. p., należy traktować jako lica frontowe i wykonać w sposób ustalony w §§ 1 i 2.

§ 4.

Części budynku, podpadające pod postanowienia §§ 1, 2 i 3, należy doprowadzić do stanu, wymaganego w myśl tych paragrafów, w okresie conajwyżej dwóch lat od dnia udzielenia pozwolenia na użytkowanie budynku.

§ 5.

(1) W razie, gdy dach nowowznoszonego lub przebudowanego budynku jest widoczny z ulic, dróg, placów, kolei żelaznej i wogóle z jakichkolwiek dróg komunikacji publicznej, albo z miejsc uczęszczanych przez publiczność, władza budowlana może zażądać stosowania określonych pochyleń dachu i wykonania dachu z materjału, dostosowanego do pokrycia dachów sąsiednich.

(2) Dachy o pochyleniu, przekraczającem 35^0, mają być kryte dachówką, eternitem lub blachą miedzianą.

§ 6.

Budynki w dzielnicach zwarto zabudowanych należy pod względem gzymsów, cokołów i otworów okiennych dostosowywać do sąsiednich budynków istniejących, gdy odpowiadają one postanowieniom przepisów obowiązujących i planu zabudowania, o ile taki istnieje, i nie powodują z jakichkolwiek powodów zeszpecenie wyglądu ulicy lub placu.

§ 7.

W razie, gdy jakakolwiek projektowana częściowa zmiana zewnętrznego wyglądu budynku odbiega od charakteru architektury całości, lub świeżością wykonania może podkreślić zaniedbany stan pozostałej części budynku, władza budowlana może zażądać wykonania pewnych robót w innych zewnętrznych częściach budynku dla zapobieżenia zeszpeceniu, jakie mogłoby nastąpić wskutek wykonania zamierzonych robót. Przy gruntownem odnawianiu fasady budynku władza budowlana może zażądać i nakazać zmiany wyglądu zewnętrznego fasady i nowego opracowania szczegółów architektonicznych, o ile wymagają tego względy estetyczne lub bezpieczeństwa.

Bramy, drzwi i okna.

§ 8.

(1) Bramy i drzwi umieszczone w ścianach, przylegających bezpośrednio do linji regulacyjnej, względnie linji ulicy, mają być tak urządzane, ażeby skrzydła przy otwieraniu nie występowały poza lico muru.

(2) Bramy wjazdowe, prowadzące na podwórza i drzwi prowadzące z ulicy do sieni i klatek schodowych, mają być cofnięte od lica muru conajmniej o 0,60 m.

§ 9.

(1) Okna w ścianach, przylegających bezpośrednio do linji regulacyjnej, względnie linji ulicy, nie powinny otwierać się na zewnątrz.

(2) Okiennice zewnętrzne należy umieszczać na wysokości conajmniej 2,75 m nad poziomem chodnika lub jezdni, mierząc od najwyższego punktu chodnika do dolnej krawędzi okiennicy.

(3) Otwory okienne na piętrach, nie posiadające parapetu lub posiadające parapet o wysokości mniejszej niż 0,75 m, należy zaopatrzyć w urządzenia ochronne, sięgające do powyższej wysokości.

Balkony i wykusze.

§ 10.

(1) Urządzenie balkonów wiszących od ulicy jest dozwolone, gdy odległość pomiędzy ścianami przeciwległych budynków wynosi co najmniej 12,00 m, a względy architektoniczne nie stoją temu na przeszkodzie.

(2) Zabrania się urządzania balkonów wiszących na poddaszach.

§ 11.

(1) Balkony wiszące w domach, stawianych w linji regulacyjnej, względnie w linji ulicy, mogą wystawać przed lico muru co najwyżej na 1,00 m, w domach zaś, cofniętych od tej linji — conajwyżej na 1,30 m.

(2) Balkony wiszące w podwórzach mogą wystawać przed lico co najwyżej na 1,30 m.

§ 12.

(1) Balkony należy zaopatrzyć w balustradę o wysokości conajmniej 0,90 m.

(2) Odległość balkonów od granic sąsiadów ma wynosić conajmniej półtorej szerokości występu balkonu przed licem muru.

(3) Balkony w budynkach ogniotrwałych mają być wykonane całkowicie z materjałów niezapalnych.

§ 13.

(1) Urządzanie wykuszy od ulicy jest dozwolone, gdy odległość pomiędzy ścianami przeciwległych budynków wynosi conajmniej

18,00 m, a względy architektoniczne nie stoją temu na przeszkodzie.

(2) Zabrania się urządzania wykuszy od podwórza.

§ 14.

(1) Łączna szerokość wszystkich wykuszy jednego piętra od ulicy, przy zwartem zabudowaniu, nie może przekraczać jednej czwartej długości frontu.

(2) Wykusze od ulicy mogą wystawać przed lico muru conajwyżej na 1,00 m.

(3) Zabrania się urządzania wykuszy na wysokości mniejszej niż 6,00 m nad poziomem chodnika.

§ 15.

(1) Odległość wykuszy od granic sąsiadów ma wynosić conajmniej 3,00 m.

(2) W budynkach ogniotrwałych wykusze mają być wykonane całkowicie z materjałów niezapalnych.

Ryzality, kolumny, wyskoki przed licem frontowem budynków.

§ 16.

Wysunięcie przed linją regulacyjną, względnie linją ulicy ryzalitów, kolumn, filarów, stopni, urządzeń ochronnych przy oknach wystawowych i tym podobnych części budynków jest dopuszczalne tylko wtedy, gdy nie może wpłynąć ujemnie na bezpieczeństwo ruchu publicznego, a względy architektoniczne nie stoją temu na przeszkodzie.

§ 17.

(1) Ryzality mogą być wysunięte przed linję regulacyjną, względnie linję ulicy conajwyżej:

a) przy szerokości chodnika mniejszej niż 2,00 m o 0,13 m,
b) przy szerokości chodnika, wynoszącej 2 lub więcej metrów, — 0,27 m.

(2) Całkowita szerokość ryzalitów nie może przekraczać jednej trzeciej długości frontu budynku.

§ 18.

Urządzanie stopni wejściowych przed linją regulacyjną, względnie linją ulicy, jest dopuszczalne tylko wtedy, gdy szerokość chodnika wynosi conajmniej 3,00 m. Występ stopni przed linją regulacyjną względnie linją ulicy, nie może przekraczać 0,30 m.

§ 19.

(1) Urządzenia ochronne przy oknach, w postaci prętów (antab) i stałych krat, i urządzenia, służące do umieszczania roślin, mogą być wysunięte przed linję regulacyjną, względnie linję ulicy, conajwyżej:

a) przy szerokości chodnika, mniejszej niż 2,00 m o 0,10 m,
b) przy szerokości chodnika wynoszącej 2 lub więcej m — o 0,20 m.

(2) Urządzenia ochronne w postaci żaluzyj zwijanych, krat rozsuwanych i t. p., należy urządzać w ten sposób, ażeby nie wystawały one przed lico muru.

(3) Zabrania się zabezpieczania okien i wystaw w sposób, mogący narazić na niebezpieczeństwo życie i zdrowie ludzkie, w szczególności za pomocą gwoździ, zwróconych ostrzem do góry, umieszczanych przy dolnej krawędzi okien, wystaw lub wnęk, mieszczących okna.

§ 20.

Gzymsy i okapy dachów budynków o wysokości, nieprzekraczającej 3 kondygnacyj, mogą być wysunięte przed linję regulacyjną, względnie linję ulicy, conajwyżej o 0,75 m, przy zachowaniu najmniejszej wysokości 3,00 m od poziomu chodnika, budynków zaś wyższych — o 1,00 m.

§ 21.

(1) Wyskoki części budynków, nie wymienionych w §§ 17, 18, 19 i 20, jak kolumn, filarów i t. p., mogą być urządzane przed linją regulacyjną, względnie linją ulicy, tylko przy szerokości chodnika, wynoszącej więcej niż 2,50 m i mogą być wysunięte przed wspomnianą linję o 1/10 szerokości chodnika, nie więcej jednak, jak o 0,55 m.

(2) Portale sklepowe nie mogą być wysunięte przed linję regulacyjną, względnie linję ulicy.

Urządzenia poniżej poziomu chodnika i na chodniku.

§ 22.

(1) Świetliki do oświetlania piwnic, przykryte materjałem przepuszczającym światło, urządzane na poziomie chodnika przed linją regulacyjną, względnie linją ulicy, nie mogą być wysunięte na chodnik dalej niż o 0,50 m.

(2) Urządzanie przed domami przed linją regulacyjną, względnie linją ulicy, włazów, wejść do piwnic i nieprzykrytych studzienek okiennych dla oświetlania piwnic jest zabronione.

§ 23.

(1) Urządzanie stopni wejściowych poniżej poziomu chodnika przed linją regulacyjną względnie linją ulicy jest zabronione.

(2) Odległość od tej linji pierwszego stopnia schodów, znajdującego się poniżej poziomu chodnika, prowadzących na poziom niższy, ma wynosić conajmniej 0,60 m.

§ 24.

Urządzanie odboi (słupów) żelaznych, wycieraczek do obuwia i t. p. urządzeń przed bramami i wejściami i wogóle na chodnikach przed licem budynku jest zabronione.

Szyldy, reklamy świetlne i t. p. urządzenia.

§ 25.

Szyldy i reklamy (tablice firmowe, godła, wszelkiego rodzaju znaki kupieckie i przemysłowe, tablice i napisy reklamowe i t. p.), reklamy świetlne (lampy, latarnie, szyldy transparentowe, reflektory i t. p.), witryny (szafki wystawowe, gablotki i t. p.), daszki ochronne nad wejściami do hoteli, teatrów, kinematografów i wogóle wszelkie przedmioty, wystające przed licem budynku, lub ponad budynkiem albo znajdujące się na poziomie terenu lub ponad terenem ulicznym, bądź w przejściach, pasażach, podwórzach i w bramach wejściowych, należy wykonywać i umieszczać w sposób, odpowiadający wymaganiom bezpieczeństwa życia i zdrowia ludzkiego i nie powodujący zniekształcenia lub zeszpecenia wyglądu budynku, ulicy, placu lub miejscowości.

§ 26.

(1) Szyldy i reklamy z napisami i rysunkami należy umieszczać nad otworami drzwiowemi i okiennemi.

(2) Urządzenia te mają być dostosowane do architektury budynku. W razie, gdy na licu budynku istnieją specjalne miejsca na umieszczanie napisów, bądź zawieszanie szyldów, zabrania się umieszczania napisów, lub zawieszania szyldów poza temi miejscami.

(3) Władza budowlana może zażądać, by szyldy i reklamy z napisami i rysunkami były dostosowane pod względem konstrukcji, materjału, umieszczenia i koloru do podobnych urządzeń, istniejących już przy danej ulicy lub przy pewnym jej odcinku.

(4) Zabrania się zawieszania szyldów i reklam z napisami i rysunkami obok okien i witryn sklepowych oraz na skrzydłach okiennic. Nie dotyczy to napisów, wykonanych zapomocą liter nakładanych lub wycinanych bezpośrednio na materjale, stanowiącym integralną część elewacji.

§ 27.

(1) Szyldy i reklamy z napisami i rysunkami należy tak umieszczać, by nie odstawały od muru, nie były nachylone ukośnie do lica budynku, nie przerywały całości pewnych kompozycyj lub fragmentów architektonicznych, jak pilastrów, belkowań, gzymsów, wnęk, boniowań i t. p., wreszcie nie zakrywały elementów architektonicznych portali oraz otworów okiennych i drzwiowych.

(2) Zewnętrzna powierzchnia szyldów i reklam we wszystkich swych częściach ma znajdować się conajwyżej w odległości 0,05 m, liter nakładanych — 0,15 m, reklam świetlnych — 0,25 m od powierzchni lica budynku.

§ 28.

Bezpośrednio na murze, dokoła okien i witryn sklepowych albo na skrzydłach drzwiowych lub okiennicach stałych, bądź przenośnych (zabezpieczeniach witryn), mogą być wykonane plastycznie tylko napisy, określające firmę i rodzaj przedsiębiorstwa. Napisy te należy wykonać w sposób i w barwach, dostosowanych do tła elewacji. Malowanie farbą olejną lub inną farbą trwałą, bezpośrednio na murze na skrzydłach drzwiowych lub okiennicach napisów, obramowań lub rysunków jest zabronione.

§ 29.

Stałe napisy na szybach okien i wystaw należy wykonać z liter nakładanych lub trawionych na szkle, zabrania się natomiast wykonywania takich napisów farbą olejną lub inną farbą trwałą.

§ 30.

(1) Reklamy świetlne, szkodliwe dla oka (n. p. czerwone światło neonowe), należy umieszczać conajmniej na wysokości 6,00 m od poziomu chodnika.

(2) Reklamy świetlne mają być tak wykonane, ażeby swym wyglądem nie szpeciły budynków lub ulic w dzień ani w nocy. Umieszczanie reklam świetlnych, niefachowo i nieestetycznie skonstruowanych i umocowanych, jest zabronione.

§ 31.

(1) Sklepowe witryny i szafki reklamowe mają być dostosowane do architektury budynku, nie mogą mieć podstaw, opartych bezpośrednio na chodniku, nie mogą wystawać przed lico muru więcej niż o 0,15 m i nie mogą być umieszczane przy chodnikach węższych niż 2 m.

(2) Przy umieszczaniu witryn i szafek reklamowych w pasażach, przejazdach. bramach i t. p. miejscach, należy pozostawić wolną przestrzeń przed witrynami, wynoszącą conajmniej 2,30 m.

§ 32.

Na ścianach frontowych kondygnacyj piętrowych wolno umieszczać tylko reklamy świetlne i napisy z liter nakładanych. Umieszczanie innych stałych szyldów i napisów na tych częściach ścian jest zabronione.

§ 33.

(1) Umieszczanie reklam świetlnych i napisów reklamowych na dachach i płaszczyznach ścian bocznych i tylnych budynków, widocznych

z ulic, placów i innych miejsc, dostępnych dla publiczności, jest zabronione.

(2) Władza budowlana może wyjątkowo zezwolić na umieszczenie reklamy świetlnej lub napisu reklamowego w miejscach, wyżej w ustępie pierwszym określonych, o ile uzna, że odnośna reklama świetlna, bądź napis reklamowy, wpłynie dodatnio na wygląd ulicy, placu lub miejscowości.

§ 34.

(1) Zabrania się wywieszania szyldów, lamp i innych wywieszek, jak szyldy koliste, płaskie godła i t. p., prostopadle do lica budynku. Zakaz powyższy nie dotyczy latarń, umieszczanych przez Zarząd Gminy na ścianach domów, bądź przez właścicieli, w razie udowodnienia przez nich potrzeby zawieszenia tych latarń.

§ 35.

(1) Zabrania się umieszczania jakichkolwiek szyldów, reklam świetlnych, witryn, napisów i rysunków na ogrodzeniach z siatki lub ze sztachet żelaznych oraz na balkonach.

(2) Umieszczone na ogrodzeniach z muru lub drzewa reklamy z napisami i rysunkami mają czynić zadość wymaganiom §§ 25 i 27, szafki zaś reklamowe wymaganiom §§ 25 i 31. Ponadto władza może zażądać, by takie reklamy i szafki, umieszczane na jednem lub kilku sąsiednich ogrodzeniach, pod względem konstrukcji, materjału i koloru, miały jednolity charakter.

§ 36.

Wolnostojące szafki reklamowe, gablotki, reklamy świetlne i t. p. urządzenia mają odpowiadać wymogom należytego wyglądu, nie powinny narażać na szkodę bezpieczeństwa ruchu publicznego i nie powinny wyglądem swym przypominać tablic orjentacyjnych ruchu publicznego.

§ 37.

Postanowienia zawarte w §§ 26—36 nie dotyczą szyldów, napisów, figur reklamowych i t. p. urządzeń o charakterze prowizorycznym, umieszczanych czasowo na okres nie dłuższy, niż 6 tygodni, jako też dekoracyj, transparentów, chorągwi i t. p., wywieszanych z powodu świąt narodowych, obchodów religijnych i t. d.

Tablice, anteny i t. p. urządzenia.

§ 38.

(1) Tablice, zawierające nazwy ulic, znaki wysokościowe i t. p., nie powinny powodować zeszpecenia budynków bądź ulicy.

(2) Tablice służące do oznaczenia zawodu, należy umieszczać w glifach (wnękach) otworów bramowych lub wejściowych. Umieszczanie tych tablic na ścianach frontowych budynków jest zabronione.

§ 39.

(1) Umieszczane na dachach frontowych i wogóle w miejscach widocznych anteny radjowe i t. p. urządzenia nie powinny powodować zeszpecenia wyglądu budynku, ulicy, placu lub miejscowości.

(2) Władza budowlana może zażądać, ażeby urządzenia, o których mowa w ustępie pierwszym, były wykonane w sposób, przez nią określony.

Markizy.

§ 40.

(1) Markizy należy umieszczać na wysokości, wynoszącej conajmniej 2,50 m od poziomu chodnika.

(2) Markizy w stanie rozwartym nie mogą sięgać od lica budynku na odległość większą, niż szerokość chodnika, zmniejszona o 0,80 m.

(3) Władza budowlana może żądać, by markizy co do konstrukcji, wysokości zawieszania i szerokości w stanie rozwartym były zastosowane do markiz, istniejących przy danej ulicy lub przy pewnym odcinku ulicy.

Dostosowanie urządzeń istniejących.

§ 41.

(1) Ściany i powierzchnie murów, o których mowa w § 3, nie czyniące zadość postanowieniom §§ 1 i 2 i nieotynkowane, należy otynkować w terminie 2 lat od dnia wejścia w życie niniejszych przepisów. Władza budowlana może zażądać pomalowania tych ścian w określonym przez nią kolorze.

(2) Urządzenia wymienione w §§ 25—36 i 38—40, należy doprowadzić do stanu, wymaganego w myśl tych przepisów, w okresie rocznym od dnia wejścia w życie niniejszych przepisów.

(3) W wyjątkowych wypadkach, zasługujących na uwzględnienie, władza budowlana może odroczyć termin dostosowania urządzeń, o których mowa wyżej w ustępach 1 i 2, do postanowień niniejszych przepisów, bądź zwolnić od obowiązku takiego dostosowania.

Stosowanie ulg.

§ 42.

W wyjątkowych wypadkach, zasługujących na uwzględnienie, władza budowlana może zezwolić na odstępstwa od przepisów, zawartych w § 10 ust. 2, w §§ 13, 14, § 21 ust. 2, § 22 ust. 1, § 26 ust. 1 i 4, § 27 ust. 2, § 32.

Przy wznoszeniu budynków, przeznaczonych do użytku publicznego i wogóle budynków o charakterze monumentalnym, władza powołana do udzielania pozwoleń, może zezwolić na większe wysunięcie poszczególnych części bu-

dynku, niż przewidziano w §§ 17, 18, § 19 ust. 1 i §§ 20, 21 lub też zezwolić na umieszczenia na chodniku urządzeń, o których mowa w §§ 23 i 24, gdy względy architektoniczne za tem przemawiają, a względy bezpieczeństwa ruchu publicznego nie stoją na przeszkodzie.

Roboty wymagające pozwolenia.

§ 43.

(1) Wykonanie urządzeń, wymienionych w §§ 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35. 36 i 40 niniejszych przepisów wymaga uprzedniego uzyskania pozwolenia Zarządu Miejskiego w drodze zatwierdzenia projektu w myśl art. 333 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16. II. 1928 r. o prawie budowlanem i zabudowaniu osiedli (Dz. U. R. P. Nr. 23, poz. 202), a przedmiotów, wymienionych w § 38 — uzyskania pozwolenia bez zatwierdzenia projektu w myśl art. 334 tego rozporządzenia.

(2) Umieszczanie tabliczek z numerami domów, numerami latarń, służących do oznaczania ulic i domów, poziomu wodociągów i kanalizacji, oddziałów straży pożarnej, innych urządzeń porządku i bezpieczeństwa publicznego, jako też tablic, służących do oznaczania zawodu o rozmiarach nieprzekraczających 15×35 cm nie wymaga pozwolenia.

§ 44.

Przepisy niniejsze wchodzą w życie w 2 miesiące od dnia ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.

Za Ministra:
(—) Wł. Korsak, Podsekretarz Stanu.

515.

ROZPORZĄDZENIE WOJEWODY POZNAŃSKIEGO

z dnia 5 sierpnia 1935 r.

o obowiązku badania na stacjach kolejowych i przystaniach wodnych w obrocie krajowym przy załadowaniu i wyładowaniu zwierząt racicowych, pochodzących z powiatów położonych wzdłuż granicy polsko-niemieckiej.

Z uwagi na obecny groźny stan pryszczycy wśród zwierząt racicowych w Niemczech i z tem połączone niebezpieczeństwo przewleczenia tej choroby na obszar Województwa Poznańskiego zarządzam na podstawie art. 108 ust. 1 lit. a rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. U. R. P. Nr. 11, poz. 86) oraz art. 17 i 112 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 sierpnia 1927 o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr. 77, poz. 673) zmienionego ustawą z dnia 25 lutego 1932 (Dz. U. R. P. Nr. 26, poz. 229) i rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 grudnia 1934 o unormowaniu właściwości władz i trybu postępowania w niektórych działach Administracji Państwowej (Dz. U. R. P. Nr. 110, poz. 976) tudzież przepisów par. 9 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 22 marca 1928 o badaniu zwierząt na stacjach kolejowych i przystaniach wodnych (Dz. U. R. P. Nr. 42. poz. 408) zmienionego rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 15 listopada 1932 (Dz. U. R. P. Nr. 116, poz. 961) i reskryptu Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 16 lipca 1935 Nr. W. IV. 2/2 co następuje:

§ 1.

Zwierzęta racicowe (bydło rogate, świnie, owce i kozy) pochodzące z powiatów: Kępno, Ostrów, Krotoszyn, Jarocin, Rawicz, Gostyń, Leszno, Kościan, Wolsztyn, Nowy Tomyśl, Międzychód, Szamotuły, Czarnków, Oborniki, Chodzież, Wągrowiec. Szubin, Wyrzysk, Bydgoszcz, przewożone kolejami lub statkami w obrocie krajowym, podlegają tak przy załadowaniu jak i wyładowaniu na wszystkich stacjach kolejowych i przystaniach wodnych na obszarze Województwa Poznańskiego badaniu przez właściwych powiatowych lekarzy weterynaryjnych względnie lekarzy weterynaryjnych przezemnie do tej czynności upoważnionych.

§ 2.

Badaniu weterynaryjnemu przez właściwego powiatowego lekarza weterynaryjnego nie podlegają zwierzęta racicowe, pochodzące z wyżej wspomnianych obszarów przy wyładowaniu w rzeźniach i na targowiskach rzeźnych, połączonych torem kolejowym, których badanie przy wyładowaniu zapewnione jest przez ustanowionego tam lekarza weterynaryjnego.

§ 3.

Powiatowy wzgl. inny upoważniony do tej czynności lekarz weterynaryjny winien:

a) przy załadowaniu o wyniku badania wystawić świadectwo zdrowia według przepisanego wzoru na każdy wagon lub oddział statku osobno i dołączyć przynależne świadectwa miejsca pochodzenia. podając na świadectwie zdrowia ich ilość, datę załadowania, numer wagonu lub oddziału statku oraz liczbę dziennika badania. Co do opisu zwierząt odnośny lekarz weterynaryjny może powołać się na załączone świadectwa miejsca pochodzenia, które to świadectwa winien również zaopatrzyć swoim podpisem, umieszczając równocześnie nazwę odnośnej stacji kolejowej oraz datę badania,

b) przy wyładowaniu zanotować wynik badania na odwrotnej stronie świadectwa miejsca pochodzenia zwierzęcia sprawdzając, czy przy załadowaniu wypełniono warunki pod a).

§ 4.

Świadectwa zdrowia winny być zaopatrzone w podpis i odcisk pieczęci urzędowej powiato-

wego lekarza weterynaryjnego. Świadectwo zdrowia, przeznaczone do obrotu krajowego, nie mogą służyć do przesyłek zwierząt, przeznaczonych do wywozu zagranicę Państwa i odwrotnie.

§ 5.

O zamierzonem załadowaniu względnie wyładowaniu zwierząt racicowych winien posiadacz zawiadomić właściwego powiatowego, wzgl. innego upoważnionego lekarza weterynaryjnego najpóźniej na 12 godzin przed załadowaniem względnie wyładowaniem (§ 11 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 22 marca 1928 roku — Dz. U. R. P. Nr. 42, poz. 408).

§ 6.

Koszty badania, które należy obliczać według taryfy opłat za badania zwierząt na stacjach kolejowych i przystaniach wodnych wydanej rozporządzeniem Ministra Rolnictwa z dn. 23. III. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 42, poz. 409), ponoszą osoby interesowane, wpłacając należytość stosownie do postanowień § 5 powołanego rozporządzenia do rąk lekarza weterynaryjnego, który to badanie wykonuje za pokwitowaniem, wystawionem według przepisanego wzoru (załącznik do § 10 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dn. 22 marca 1928 r. — Dz. U. R. P. Nr. 42, poz. 408).

§ 7.

Przekroczenie tego rozporządzenia karane będzie na zasadzie art. 98 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 sierpnia 1927 roku o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr. 77, poz. 673).

§ 8.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie natychmiast i obowiązuje aż do odwołania.

Wojewoda: w z. (—) Kaucki.

516.

ZARZĄDZENIE URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO POZNAŃSKIEGO

z dnia 6 sierpnia 1935 r.

w sprawie zmiany podziału na okręgi kominiarskie pow. Kępińskiego.

Na podstawie § 16 ustęp 2 rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 7 grudnia 1927 r., zawierającego przepisy wykonawcze do rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowem w brzmieniu ustawy z dnia 10 marca 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 111, poz. 942) zmienia się dotychczasowy podział powiatu Kępińskiego na 9 okręgów kominiarskich i ustanawia się w tym powiecie nowy podział, składający się z 11 okręgów kominiarskich i ustanawia się w tym powiecie nowy podział, składający się z 11 okręgów kominiarskich, mianowicie:

1.	Kępno	Kępno miasto.
2.	Ostrzeszów	Ostrzeszów miasto i gromada Rogaszyce.
3.	Grabów	Grabów miasto i wszystkie miejscowości gminy wiejskiej Grabów.
4.	Krążkowy	Wszystkie miejscowości gminy Kępno-Północ.
5.	Baranów	Wszystkie miejscowości gminy Kępno-Południe.
6.	Laski	Wszystkie miejscowości gminy wiejskiej Laski i gminy wiejskiej Opatów.
7.	Podzamcze	Wszystkie miejscowości gminy wiejskiej Podzamcze i gromada Torzeniec, Tokarzew i Doruchów.
8.	Ostrzeszów gm. wiejska	Miejscowości gminy Ostrzeszów z wyłączeniem gromady Rogaszyce a wcieleniem gromady Godzietowy, Pługawice, Przytocznica i Skarydzew.
9.	Kobylagóra	Wszystkie miejscowości gminy wiejskiej Kobylagóra włącznie gromada Bałdowice.
10.	Bralin	Wszystkie miejscowości gminy wiejskiej Bralin włącznie gromady Słupia pod Bralinem, Turkowy, Perzów i Koza Wielka.
11.	Rychtal	Był. miasto Rychtal, wszystkie miejscowości gminy wiejskiej Rychtal włącznie gromady Domasłów, Miechów, Trębaczów i Zbyczyna.

Za Wojewodę:
(—) Inż. Kiełczewski,
w z. Naczelnika Wydziału Przemysłowego.

517.

ZARZĄDZENIE STAROSTY POWIATOWEGO GNIEŹNIEŃSKIEGO

z dnia 30 lipca 1935 r.

dotyczące zwalczania pomoru świń.

Z powodu urzędowego stwierdzenia zarazy świń w zagrodzie p. Kazimierza Prymasa w Małachowie Złych Miejsc, zarządzam na zasadzie art. 26 i 27 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr. 77, poz. 673) i § 356 rozporządzenia wykonawczego Ministerstwa Rolnictwa z dnia 9 stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 19, poz. 167) oraz Wojewody Poznańskiego z dnia 11 lutego 1930 r. tyczącego się zarazy świń (Pozn. Dzien. Wojew. Nr. 10, poz. 66) co następuje:

§ 1.

Zagrodę zapowietrzoną stanowi zagroda p. Kazimierza Prymasa w Małachowie Złych Miejsc.

§ 2.

Okręg zapowietrzony stanowi cała gromada Małachowo.

§ 3.

Przy drogach na granicy wcielonej do okręgu zapowietrzonego (§ 2) należy umieścić tablicę z wyraźnym i trwałym napisem: „Pomór świń".

§ 4.

Wywóz (wyprowadzenie) i przewóz świń z miejscowości wzgl. przez miejscowość wcieloną do okręgu zapowietrzonego (§ 2) uzależniam od każdorazowego mego zezwolenia.

§ 5.

Przekroczenia niniejszego zarządzenia, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Pozn. Dzien. Wojew. i obowiązuje aż do odwołania, będą karane według rodziału VII. postanowień karnych powołanego na wstępie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej.

Starosta Powiatowy: (—) Suski.

518.

ZARZĄDZENIE STAROSTY POWIATOWEGO WOLSZTYŃSKIEGO

z dnia 26 lipca 1935 r.

dot. ustalenia taryfy maksymalnej za prace kominiarskie.

Na podstawie art. 43 i 131 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowem (Dz. U. R. P. Nr. 53, poz. 468) i art. 1 p. 25 ustawy z dnia 10. III. 1934 r. o zmianie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7. VI. 1927 r. o prawie przemysłowem (Dz. U. R. P. Nr. 40, poz. 350) oraz § 17 rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 7-go grudnia 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 111, poz. 942) po wysłuchaniu opinji zarządów gmin i Izby Przemysłowo-Handlowej w Poznaniu, na obszar powiatu wolsztyńskiego ustalam następującą taryfę maksymalną za prace kominiarskie:

1.	za czyszczenie wąskiej i rozszerzonej ruskiej rury parterowej .	0,18 zł
	za każde dalsze piętro wynosi dopłata	0,05 „
2.	za czyszczenie sztygara lub komina tyczkowego włącznie z kominkami i kanałami	0,30 „
	za każde dalsze piętro wynosi dopłata	0,05 „
3.	za czyszczenie komina procederowego lub centralnego ogrzewania	0,50 „
	za każde dalsze piętro wynosi dopłata	0,05 „
	Za kominy procederowe uważa się piekarnie, masarnie, hotele, kawiarnie, restauracje, kuźnie, zakłady posiadające większe paleniska, jak np. pensjonaty, szpitale itp. Poddasza i piwnice, w których znajdują się paleniska liczy się jako piętro.	
4.	za wypalanie sadzy w ruskiej rurze	1,— zł
5	za czyszczenie pieca kuchennego:	
	a) z jednym piecykiem	0,40 „
	b) z dwoma piecykami . . .	0,50 „
6.	za czyszczenie kotła w pralni .	0,20 „
7.	za czyszczenie procederowych piecy kuchennych	2,— „
8.	za rewidowanie kominów w nowowybudowanych budynkach oraz kominów przerobionych, od jednego kominowego przewodu włącznie z usunięciem gruzu .	0,45 „

Za prace kominiarskie taryfą nie objęte, płaci się według specjalnej umowy.

Usunięcie sadzy z dolnych otworów należy do czyszczenia kominów, natomiast wyniesienie sadzy do śmietnika podlega osobnej opłacie. Jeżeli kominiarz zgłosi się do czyszczenia kominów, co mu się jednak bez uzasadnionego powodu wzbrania albo dostęp do otworów kominowych uniemożliwia, płaci się mimo to cenę ustaloną niniejszą taryfą.

Za prace kominiarskie, wykonywane w budynkach urzędowych państwowych i samorządowych, wolno pobierać opłaty tylko w wysokości 75% wyżej ustalonych opłat w tych wszystkich wypadkach, w których prace kominiarskie są opłacane przez Skarb Państwa.

Winni przekroczenia powyższej taryfy będą karani w drodze administracyjnej na podstawie postanowień karnych działu VII. prawa przemysłowego.

Zarządzenie niniejsze obowiązuje z dniem 1 września 1935 r. Z dniem tym traci moc obowiązującą zarządzenie z dnia 5. II. 1931 r. dot. ustalenia taryfy za prace kominiarskie ogłoszone w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim Nr. 7 poz. 148 na rok 1931.

Starosta Powiatowy: (—) Kaczorowski.

519.

OBWIESZCZENIE STAROSTY POWIATOWEGO BYDGOSKIEGO

z dnia 5 sierpnia 1935 r.

dot. dochodzenia wodno-prawnego (art. 45 ust. 3 ustawy wodnej) w sprawie budowy mostu na drodze wojewódzkiej nr. 12 Szubin—Bydgoszcz pod Kruszynem—Kraińskim.

Na zasadzie art. 186, art. 45 pkt. 5 art. 195 ust. 2 ustawy wodnej z dnia 19 września 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 102, poz. 936) w brzmieniu

ustalonem rozporządzeniem Ministerstwa Robót Publicznych z dnia 13 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 62, poz. 574) i na skutek delegacji Urzędu Wojewódzkiego z dnia 5. VIII. 1935 r. Nr. K. W. IV. 2, 3/35-35 — poruczającego mnie przeprowadzenie dochodzenia wodno-prawnego — podaję do publicznej wiadomości, że Wydział Powiatowy w Bydgoszczy zamierza pobudować nowy most żelazny przez kanał Górnej Noteci na drodze wojewódzkiej Nr. 12 Szubin—Bydgoszcz w km 11,035 pod Kruszynem Kraińskim.

Plany techniczne z obliczeniami oraz szczegółami konstrukcyjnemi wyłożone są do publicznego wglądu w Starostwie Powiatowem w Bydgoszczy pokój nr. 15 od 10. VIII. 1935 — 24. VIII. 1935 r. w godzinach urzędowych.

Rozprawa wodno-prawna celem rozstrzygnięcia zarzutów i żądań osób interesowanych po myśli ust. 3 art. 45 powołanej ustawy, odbędzie się dnia 26. VIII. 1935 r. o godzinie 10-tej na miejscu budowy mostu, przy współudziale stron i znawcy technicznego.

Wszelkie zarzuty oraz roszczenia mogą osoby interesowane wnieść do dnia rozprawy w Starostwie Powiatowem w Bydgoszczy, a w dniu rozprawy na miejscu u urzędnika nią kierującego.

Osoby, które we wskazanym terminie lub w czasie przeprowadzania rozprawy nie podniosą zarzutów lub roszczeń tracą do wnoszenia ich prawo i mogą tylko przeciw szkodliwemu działaniu urządzeń żądać wykonania i utrzymania urządzeń zapobiegających szkodzie, albo też odszkodowania, gdyby takie urządzenia nie dały się pogodzić z budową mostu lub usprawiedliwić gospodarczo.

Ostrzegam zarazem, że wniesione po upływie podanego wyżej czasokresu podania o udzielenie pozwoleń na takie prawo użytkowania wody, przez które mogłoby uledz ograniczeniom użytkowanie zamierzone przez Wydział Powiatowy Bydgoski, nie będą rozpatrywane w trakcie niniejszego postępowania wodno-prawnego.

Starosta Powiatowy: (—) Stefanicki.

520.

OGŁOSZENIE STAROSTY POWIATOWEGO MOGILEŃSKIEGO

z dnia 30 lipca 1935 r.

w sprawie doręczenia nakazu karnego.

Na zasadzie art. 24 ust. 3 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22. III. 1928 r. o postępowaniu administracyjnem (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 341) zmienionego rozporządzeniem Prezydenta R. P. z 28. XII. 1934 r. o unormowaniu właściwości władz i trybu postępowania w niektórych działach administracji państwowej — Dz. U. Nr. 110, poz. 976 — zawiadamiam niniejszem p. Wilhelma Kocha, urodz. 18. XII. 1909 r. w Sucharzewie, ostatnio zamieszkałego w Sucharzewie o nieznanem obecnie miejscu pobytu, że w Starostwie Powiatowem w Mogilnie pokój nr. 6, jest złożony dla niego do odebrania nakaz karny z dnia 11 kwietnia 1935 r. Nr. K. 2a 253/35.

Doręczenie uważa się za dokonane w dniu powtórnego ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.

Starosta Powiatowy:
w z. (—) W. Okińczyc, Wicestarosta.

521.

OGŁOSZENIE STAROSTY POWIATOWEGO MOGILEŃSKIEGO

z dnia 30 lipca 1935 r.

w sprawie doręczenia nakazu karnego.

Na zasadzie art. 24 ust. 3 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22. III. 1928 r. o postępowaniu administracyjnem (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 341) zmienionego rozporządzeniem Prezydenta R. P. z 28. XII. 1934 r. o unormowaniu właściwości władz i trybu postępowania w niektórych działach administracji państwowej — Dz. U. Nr. 110, poz. 976 — zawiadamiam niniejszem p. Lechosława Ulrycha, urodz. 13. XII. 1912 r. w Buku, ostatnio zamieszkałego w Strzelnie, ul. Szeroka 20 o nieznanem obecnie miejscu pobytu, że w Starostwie Powiatowem w Mogilnie pokój nr. 6, jest złożony dla niego do odebrania nakaz karny z dnia 1 maja 1935 r. Nr. K. 2a 614/35.

Doręczenie uważa się za dokonane w dniu powtórnego ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.

Starosta Powiatowy:
w z. (—) W. Okińczyc, Wicestarosta.

522.

ZARZĄDZENIE STAROSTY POWIATOWEGO WRZESIŃSKIEGO

z dnia 31 lipca 1935 r.

dot. uchylenia zarządzenia w sprawie pomoru świń w Nowejwsi Król.

Wobec zlikwidowania zarazy powikłanej pomorem świń w Nowejwsi Król. w zagrodzie p. Józefa Wolniaka, uchylam zarządzenie moje z dnia 24 czerwca r. b. ogłoszone w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim Nr. 26, poz. 396.

Starosta Powiatowy:
(—) Mgr. Bogucki, referendarz.

523.

OGŁOSZENIE STAROSTY POWIATOWEGO LESZCZYŃSKIEGO

z dnia 25 lipca 1935 r.

w sprawie doręczenia decyzji.

Na podstawie art. 24 ust. 3 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22. III. 1928 r. o postępowaniu administracyjnem (Dz. U. R. P. Nr. 36/28, poz. 341) zawiadamiam niniejszem Józefa Bukowieckiego ur. 15. III. 1899 r. w Gnieźnie,

zamieszkałego ostatnio w Gnieźnie, o nieznanem obecnie miejscu pobytu, że w Starostwie Powiatowem Leszczyńskiem, pokój nr. 12 złożony jest dla niego nakaz karny z dnia 15 lutego 1935 r. Nr. K. 274/35.

Doręczenie uważa się za dokonane w dniu powtórnego ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.

Starosta Powiatowy: (—) R. Świątkowski.

524.

OGŁOSZENIE MIEJSKIEGO URZĘDU BEZPIECZEŃSTWA I PORZĄDKU PUBLICZNEGO W KOSTRZYNIE

z dnia 20 lipca 1935 r.

w sprawie doręczenia nakazu karnego.

Na podstawie art. 24 ustępu 3 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu administracyjnem (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 341) zawiadamiam p. Maślicha Teodora, urodzonego dnia 8 kwietnia 1905 r. w Pabianicach, powiat Łask o nieznanem obecnie miejscu pobytu, że w Miejskim Urzędzie Bezpieczeństwa i Porządku Publ. w Kostrzynie jest wyłożony dla niego nakaz karny z dnia 20. III. 1935 r.

Doręczenie uważa się za dokonane w dniu powtórnego ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.

Wiceburmistrz: (—) Leplawy.

525.

OGŁOSZENIE ZARZĄDU GMINNEGO KACZORY

z dnia 4 czerwca 1935 r.

w sprawie doręczenia nakazu karnego.

Na zasadzie art. 24 ust. 3 rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu karno-administracyjnem (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 141) zawiadamiam, że w Zarządzie Gminnym w Kaczorach jest do odebrania nakaz karny z dnia 21 maja 1935 r. Nr. K. 10/35 adresowany na nazwisko Biały Jan, urodzony 15. XII. 1904 r. w Bilschweile — Niemcy, kawaler, robotnik, zamieszkały w Brzeźnicy, pow. Radomskim, obecne miejsce zamieszkania jest nieznane.

Doręczenie uważa się za dokonane w dniu drugiego ogłoszenia niniejszego w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.

Wójt: (—) A. Tołkacz.

526.

OGŁOSZENIE ZARZĄDU GMINNEGO KACZORY

z dnia 23 lipca 1935 r.

w sprawie doręczenia nakazu karnego.

Na zasadzie art. 24 ust. 3 rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu administracyjnem (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 341) zawiadamiam, że w Zarządzie Gminnym w Kaczorach jest do odebrania nakaz karny z dnia 5 lipca 1935 r. Nr. K. 47-35/36 adresowany na nazwisko Kozioł Franciszek, urodzony 17. VII. 1903 w Dąbrówce Szczepańskiej, pow. Tarnów — kawaler, robotnik zamieszkały w Dąbrówce Szczepańskiej, pow. Tarnów — obecne miejsce zamieszkania jest nieznane.

Doręczenie uważa się za dokonane w dniu drugiego ogłoszenia niniejszego w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.

Wójt: (—) A. Tołkacz.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

OBWIESZCZENIE PRZEWODNICZĄCEGO WYDZIAŁU POWIATOWEGO W ŚREMIE

dot. otwarcia III mostu.

III most w trakcie drogi wojew. Kórnik—Gostyń pod Śremem otwieram dla ruchu samochodowego i kołowego z dniem 5-go sierpnia 1935 r.

Śrem, dnia 5 sierpnia 1935 r.

L. dz. 1337/35 P. Z. Dr.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego:
(—) Krykiewicz, Starosta Powiatowy.

ZAGUBIONE DOKUMENTY.

Zagubiono dyplom szoferski Nr. 4898, wystawiony przez Urząd Wojewódzki Poznański, na nazwisko Michał Bogucki, zamieszkały w Poznaniu, ul. Polna 24.

Zagubiono dowód rejestracyjny PZ 47878, wystawiony przez Urząd Wojewódzki Poznański, na nazwisko Jerzego Hermanowicza, zamieszkałego w Poznaniu, ul. Składowa 4, m. 4.

Zagubiono dowód rejestracyjny PZ 43235, wystawiony przez Urząd Wojewódzki Poznański, na nazwisko Otto Schmidtchen — budowniczy, zamieszkały w Nowym Tomyślu.

Zagubiono dyplom szoferski Nr. 3144, wystawiony przez Urząd Wojewódzki Poznański, na nazwisko Jagielski Witold, zamieszkały w Pogorzeli, pow. Krotoszyn.

Zagubiono dowód tożsamości konia Serja A Nr. 983 334 na nazwisko Piotr Piasek Pąckowo, pow. Czarnków.

Zaginął dowód tożsamości konia Serja A Nr. 923 349 na nazwisko Jakób Tiefenbach, Modliszewo, pow. Gniezno.

Zagubiono książeczkę wojskową, wystawioną przez P. K. U. Ostrów pozn., na nazwisko Kostrzewa Stanisław, zamieszkały w Żółkowie, pow. Jarocin.

Zagubiono dowód tożsamości konia Serja A Nr. 993 341, wystawiony przez Rejonowego In-

spektora Koni w Inowrocławiu na Konstantego Konieczkę, zamieszkałego w Janowicach, powiatu mogileńskiego.

Zagubiono książeczkę wojskową, wystawioną przez P. K. U. Poznań-Miasto, na nazwisko Kaczmarek Jakób, zamieszkały w Poznaniu, ul. Rybaki 15, m. 7.

Zagubiono książeczkę wojskową, wystawioną przez P. K. U. Gniezno, na nazwisko Kozłowicz Henryk, zamieszkały w Poznaniu, ul. Wierzbięcice 39/a, m. 24.

Zagubiono książeczkę wojskową, wystawioną przez P. K. U. Poznań, na nazwisko Kaliszan Marcin, zamieszkały w Ławicy, pow. poznański, ul. Poznańska 3.

Zagubiono książeczkę wojskową, wystawioną przez P. K. U. Poznań i dowód osobisty, wystawiony przez III komisarjat PP. Poznań, na nazwisko Domaniecki Teodor, zamieszkały w Poznaniu, ul. Marsz. Focha 183, m. 1.

Zagubiono dowód tożsamości konia Serja A Nr. 824 455, wydany na nazwisko Schubert Stanisław, Wielkawieś, pow. Nowy Tomyśl.

Zagubiono książeczkę wojskową, wystawioną na nazwisko Antoni Dymel, ur. 4. 6. 1898 r. w Żerkowie, pow. Jarocin, wydaną przez P. K. U. w Jarocinie.

Zagubiono dowód tożsamości konia Serja A Nr. 404 859, wystawiony przez R. I. K. w Jarocinie, na nazwisko Franciszek Wiśniewski, Kijewo, powiat Środa.

Zagubiono książeczkę wojskową, wystawioną przez P. K. U. Bydgoszcz i dowód osobisty Nr. 970, wystawiony przez IV Komisarjat P. P. Poznań, na nazwisko Waltrowski Wacław, zamieszkały w Poznaniu, ul. Fredry 12, m. 10.

Zagubiono książeczkę wojskową, wystawioną przez P. K. U. Poznań-Miasto, na nazwisko Sikora Władysław, zamieszkały w Poznaniu, ul. Nad Bogdanką 6/a, m. 8.

Skradziono pozwolenie na broń, ważne do 10. 9. 1936, wydane przez Starostwo Grodzkie Poznań, Dr. Ulrich Dawis.

Zagubiono książeczkę wojskową, wystawiona przez P. K. U. Poznań-miasto na nazwisko Włodarczak Wincenty, zamieszkały w Poznaniu, ul. Łukaszewicza 6, m. 17.

Sprawy konkursowe.

1096.

W postępowaniu upadłościowem nad majątkiem kupca Antoniego Danielaka z Ostrowa: 1. wyznacza się na **dzień 8 listopada 1935 r. o godz. 10** termin w podpisanym sądzie, pokój 24, celem sprawdzenia dodatkowo zgłoszonych wierzytelności. 2. Zwołuje się na **dzień 2 grudnia 1935 r. o godz. 10** w wyżej zapodanem miejscu zgromadzenie wierzycieli celem odebrania od zarządcy masy upadłościowej sprawozdania ze swej działalności. 3. Zawiadamia się, że uchwałą z dnia 23 stycznia 1935 r. ustalono zaliczkowe wynagrodzenie miesięczne zarządcy masy upadłościowej Jacka Albina Piechockiego na 75,— zł. — Ostrów, dnia 13 **maja 1935 r.** Sąd Grodzki.

1097.

W postępowaniu upadłościowem co do majątku kupca Bolesława Czechanowskiego w Ostrzeszowie z powodu śmierci zarządcy upadłości Leonarda Worsztynowicza, mianuje się Antoniego Glapę w Ostrzeszowie zarządcą masy upadłościowej. — Ostrzeszów, dnia 20 lipca 1935 r. Sąd Grodzki.

1098.

W sprawie upadłościowej nad majątkiem po ś. p. Antonim Banąszaku, adwokacie i notarjuszu w Ostrowie: 1. na wniosek zarządcy (§ 93 Ust. Upadł.) zwołuje się na **dzień 7 września 1935 r., godz. 10** w podpisanym sądzie pokój Nr. 24 zebranie wierzycieli celem powzięcia decyzji odnośnie sprzedaży majętności Arkuszewo, a należącego do masy upadłościowej. 2. Ustala się wynagrodzenie zarządcy masy upadłościowej adw. Stefana Stroińskiego łącznie z poniesionemi kosztami na kwotę 200,— złotych miesięcznie i to za czas od 1 listopada 1934 r. do dnia 30 czerwca 1935 r. — Ostrów, dnia 8 lipca 1935 r. Sąd Grodzki.

1099.

W postępowaniu upadłościowem w majątek firmy S. Herrmann, Spółki Akcyjnej w Nakle nad Notecią, zwołuje się zebranie wierzycieli na **dzień 27 września 1935 r. godz. 9** w pokoju 5, celem: a) odebrania od zarządcy rocznego sprawozdania, b) sprawdzenia dodatkowo zgłoszonych wierzytelności. — Nakło n/Not., dnia 29 lipca 1935 r. Sąd Grodzki.

Wywołania publiczne i zapozwy.

1100.

Na wniosek Ignacego Skwarskiego, rzeźnika z Krotoszyna, ul. Młyńska Nr. 7, zarządza się wywołanie dokumentów, a mianowicie listów hipotecznych, utworzonych dla hipoteki w kwocie 7 500 marek w złocie z 5% odsetkami, zapisanej na nieruchomości Krotoszyn, tom XV, karta 674, w dziale III. pod Nr. 6, na rzecz Meklenburgischen Hypotheken- und Wechselbank zu Schwerin in Meklenburg; oraz dla hipoteki w kwocie 5 050 marek z 6% odsetkami, zapisanej na nieruchomości Krotoszyn, tom XV, karta 674, w dziale III. pod Nr. 7, na rzecz Vorschuss-Verein zu Krotoschin, Spółdzielni zapisanej z nieograniczoną odpowiedzialnością w Krotoszynie. Posiadacza wyżej opisanych listów hipotecznych wzywa się, by najpóźniej w terminie wywoławczym zgłosił swoje prawa i przedłożył wspomniane listy, w przeciwnym razie listy hipoteczne zostaną pozbawione mocy prawnej. Termin wywoławczy wyznacza się na **dzień 6 lutego 1936 r. godz. 12** w Sądzie Grodzkim w Krotoszynie, pokój Nr. 27. — Krotoszyn, dnia 9 lipca 1935 r. Sąd Grodzki.

1101.

Emilja Rabe, urodzona Koschitzke, zam. w Berlinie-Lichtenberg, wniosła o wykluczenie w myśl § 927 k. c. właścicieli nieruchomości Rakoniewice tom I, wykaz liczba 12, stanowiącej zabudowane podwórze obszaru 0,03,10

ha zapisanych właścicieli tejże nieruchomości, mianowicie: Marję Elżbietę Strassburger i dzieci tejże, Frydery-kę Krystynę, Wilhelma Dienegotta, Karolinę Henriettę, Amalję Ernestinę, Emilję Augustę, Karola Roberta Augusta, Karola Juljusza — rodzeństwo Strassburger, wzywa się, by najpóźniej w terminie **dnia 27 września 1935 r. o godz. 12** wyznaczonym, w tutejszym sądzie w pokoju Nr. 16 zgłosili swe prawa, gdyż w przeciwnym razie nastąpi ich wykluczenie. — Wolsztyn, dnia 22 lipca 1935 r. — Sąd Grodzki.

1102.

Komunalna Kasa Oszczędności miasta Rawicza w Rawiczu, dział. przez Zarząd, zast. przez adwokata Zygmunta Pollaka w Rawiczu, wniosła po myśli art. 94 rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 listopada 1934 r. o prawie wekslowem o uznanie zaginionych weksli za umorzone, a to: a) 3 weksli na sumy 200,— zł, wzgl. 200,— zł wzgl. 2 000,— zł z daty Rawicz, 27 grudnia 1932 wzgl. 30 stycznia 1933 wzgl. 30 stycznia 1933, płatnych 27 marca 1933, wzgl. 30 kwietnia 1933, wzgl. 30 kwietnia 1933 z akceptem Władysława Formanowicza, handlarza z Sarnowy z wystawcą i żyrem Adolfa Hrsiny, fabryka wag w Rawiczu z żyrem Edmunda Kuczmerowicza z Rawicza, Kazimiery Kuczmerowiczowej oraz klauzuli zezwalającej na podpis żony, Edmunda Kuczmerowicza, b) 2 weksli na sumy 25,— zł wzgl. 625,— zł z daty Rawicz 20 grudnia 1932 wzgl. 29 grudnia 1932, płatnych dnia 20 marca 1933 wzgl. 29 marca 1933 z akceptem Adolfa Hrsiny, właśc. fabryki wag w Rawiczu z wystawcą i żyrem firmy Kotecki & Jaskowski w Rawiczu z żyrem Marji Jagalskiej w Rawiczu. Wzywa się posiadacza wyżej wymienionych weksli, by najpóźniej w terminie wywoławczym, wyznaczonym na **dzień 10 października 1935 r. godz. 12-ta** w niżej podpisanym Sądzie, sala rozpraw pokój Nr. 9, zgłosił się i okazał weksle, gdyż w przeciwnym razie weksle te zostaną uznane za umorzone. — Rawicz, dnia 29 lipca 1935 r. Sąd Grodzki.

1103.

Wyrokiem wykluczającym z dnia 17 lipca 1935 r. Sąd Grodzki w Poznaniu postanowił wierzycieli hipotek zapisanych w księdze wieczystej Poznań-Jeżyce, karta 530, dział III, liczba 3 względnie 4, w kwocie 20 000 mk. względnie 30 000 mk. na rzecz Banku Związku Spółek Zarobkowych w Poznaniu, wyklucza się z ich prawami do nieruchomości.

1104.

Komunalna Kasa Oszczędności Powiatu Poznańskiego w Poznaniu, zastąpiona przez Komisarza Franciszka Sauszka, postawiła wniosek na wywołanie listu hipotecznego, utworzonego dnia 21 sierpnia 1915 dla hipoteki zapisanej w księdze gruntowej Głuszyn, karta 1, dział III, L. 9, w kwocie 14 000 mk. Posiadacza tego dokumentu wzywa się, by najpóźniej na terminie w **dniu 11 listopada 1935 r. godz. 12** w podpisanym Sądzie (pokój L. 74) odbyć się mającym swoje prawa zgłosił i dokument ten przedłożył, w przeciwnym bowiem razie nastąpi unieważnienie dokumentu. — Poznań, dnia 21 czerwca 1935 r. Sąd Grodzki.

1105.

W sprawie przymusowego wykupu na rzecz Skarbu Państwa polskiego części nieruchomości ziemskiej o powierzchni 334 ha, położonej w Milczku i innych folwarkach dóbr rycerskich Oleśnica, stanowiących własność Rochusa Luettwitza w Oleśnicy per Chodzież zapisanych w księdze wieczystej Oleśnica, dobra rycerskie tom I, k. I., wyznacza się w celu podziału I. raty wynagrodzenia za przymusowo wykupioną część nieruchomości termin na **dzień 16. X. 1935 r. godz. 10** w Sądzie Grodzkim w Chodzieży, pokój L. 8. Pierwszą ratę wynagrodzenia złożył Urząd Wojewódzki Poznański do depozytu w Państwowym Banku Rolnym oddział w Poznaniu i to w dniu 12. XII. 1934 r.: a) w gotówce 40 725 złotych, b) 162 600 złotych w obligacjach 3% państwowej renty ziemskiej według wartości nominalnej z kuponami płatnemi od dnia 1. VI. 1935 r. Wierzyciele szukający zaspokojenia z wynagrodzenia roszczeń w hipotece nieujawnionych, winni zgłosić je najpóźniej w terminie wyznaczonym do podziału pod tym rygorem, że w razie niezgłoszenia rozdział wynagrodzenia nastąpi wedle stanu ujawnionego w hipotece z pominięciem innych ich roszczeń, a roszczenia oparte na prawie publicznem stracą uprzywilejowane pierwszeństwo i znaleźć będą mogły zaspokojenie tylko z reszty wynagrodzenia, jaka pozostanie po zaspokojeniu wierzycieli hipotecznych. Powyższe podaje się do wiadomości na zasadzie przepisów ustawy o uregulowaniu ciężarów i wierzytelności ciążących na przymusowo wykupionych nieruchomościach ziemskich z dnia 28. XII. 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 3/28, poz. 22), w związku z ustawą z dnia 24 marca 1897 r. o przymusowej sprzedaży i przymusowym zarządzie (Dz. U. Rz. N. z r. 1897 str. 713). — Chodzież, dnia 26 lipca 1935 r. Sąd Grodzki.

Zapisy w rejestrze majątkowym.

1106.

W tutejszym rejestrze majątkowym wpisano dziś pod Nr. 890, że Teodor Pawlicki, stolarz i tegoż żona Anna z domu Jędrkowiak, zamieszkali w Szkaradowie, postanowili ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Jutrosin, dnia 13 lipca 1935 r. Sąd Grodzki.

1107.

W tutejszym rejestrze majątkowym wpisano dziś pod Nr. 889, że Leon Wittek, rolnik i tegoż żona Marjanna z domu Polak, zamieszkali w Nadstawem, postanowili ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Jutrosin, dnia 13 lipca 1935 r. Sąd Grodzki.

Materjał do ogłoszenia przesyłać należy redakcji najpóźniej do środy godz. 12-tej. W razie nadesłania publikacyj po tym terminie, ogłoszenie może nastąpić dopiero w następnym tygodniu.

Prenumerata kwartalna 4,50 zł. Ogłoszenia: wiersz dwułamowy 1,— zł. Cena pojedyńczego egzemplarza 75 gr. Adres redakcji i administracji: Poznań, ul. Gołębia 1. Telefon 42-11. — Konto czekowe P. K. O. Nr. 212 055.

Czcionkami Drukarni Państwowej w Poznaniu. 1329. 35.